

Pascual-Vilaplana

“La Banda és un vehicle per caminar cap al futur”

L'alacantí José Rafael Pascual-Vilaplana és el nou director titular de la **Banda Municipal de Barcelona**. Parlem amb ell dels seus plans per a la nova etapa d'una de les millors bandes d'Europa. Més enllà d'heretar una tradició, creu que és el moment de caminar cap al futur.

TEXT
MIQUEL GENÉ

FOTOS
ARXIU L'AUDITORI DE BARCELONA

Què suposa el nomenament com a director de la **Banda Municipal de Barcelona**? Primer de tot, una gran responsabilitat i una enorme oportunitat. Em sento molt complagut i honorat que hagin pensat en la meua feina per continuar la tasca que el mestre **Salvador Brotons** ha fet durant aquests magnífics deu anys. Els darrers anys he tingut la sort de treballar amb la **Banda** com a director convidat, i és un conjunt amb el qual he gaudit moltíssim fent música. És una entitat amb una història i un pes específic molt importants dels quals espero estar a l'alçada.

Ets director convidat de bandes d'arreu del món i els darrers anys has estat director artístic de la **Banda Municipal de Bilbao**. Mantindràs aquesta activitat? A la **Banda de Bilbao** ja havia renovat el contracte quan vaig rebre la invitació de Barcelona, així que la meua primera resposta a Barcelona va ser que no. Tot i això, les gerències dels dos centres van creure escaient que fos a tots dos llocs i ho han posat molt fàcil. Ja tenim les dates encaixades fins a l'any 2020 amb la premissa que el director titular sigui tots els mesos de la temporada als dos llocs. D'aquesta manera puc veure i avaluar l'evolució del grup i saber com està funcionant la programació.

Amb tota l'activitat que tens, explica'ns per què has triat venir a dirigir la **Banda Municipal de Barcelona**. Fonamentalment tinc la motivació de poder demostrar que les bandes són eines de cultura contemporània que han de llevar-se el mantó d'antigor que la cultura musical els ha posat. Som entitats que se sap que existim, però a les quals no s'atorga un pes específic. I només cal llegir una mica sobre la història de la banda per adonar-se de tot el que ens estem perdent. Amb les possibilitats i la qualitat artística que té la **Banda de Barcelona** i amb la planificació i potenciació que L'Auditori li està donant, aquest és un lloc fantàstic on poder plasmar idees que tinc sobre la programació i la difusió d'un tipus de repertori que la gent no coneix.

Quina creus que serà la teua tasca com a director dins l'estructura que L'Auditori vesteix al voltant de la **Banda**? La tasca fonamental serà treballar per donar a conèixer la potencialitat que té la **Banda de Barcelona**. Encetar un camí d'obertura a altres

tipus de repertoris i recuperar el patrimoni que existeix a l'arxiu de la **Banda**, que és riquíssim. Cal ser una mica agosarats i demostrar al públic fidel de la **Banda** tot el que aquesta els pot oferir. I també hem d'obrir-nos a un públic nou. La **Banda**, més enllà d'heretar una tradició, és un vehicle per caminar cap al futur.

Quins són els punts forts i en quins camps creus que pot seguir creixent? Una de les coses tremendament positives de la **Banda de Barcelona** que vull conservar i potenciar és la gran implicació en la feina que tenen els seus músics. Hi ha una gran professionalitat, autoexigència i preocupació per fer bé la feina. D'altra banda, vull fer-los veure que aquesta potencialitat la podem diversificar de moltíssimes maneres, cercant sempre la qualitat.

Parla'ns del programa que has dissenyat per a aquesta temporada. Els dotze programes ofereixen un ventall estètic molt ampli. El so de banda pot ser molt divers i sovint s'ha reduït a un àmbit molt concret. He intentat cercar autors que amb el seu treball poden demostrar-ho. Passarem per estètiques diverses, des del pop i el musical fins a la música contemporània.

Per a tu la banda té un gran pes social com a símbol de llibertat, com a vehicle de comunicació i com a eina de cohesió social. Banda significa llaç, unió, i en alguns moments socials conflictius la banda de música s'ha convertit en un element de cohesió. Crec que avui en dia pot ser important reivindicar això. Una banda és com una llengua. Quan es perd una llengua es perd una manera d'analitzar el món que ens envolta. Perdre la cultura bandística és perdre una manera d'analitzar el món cultural que tenim al voltant.

Passarem per estètiques diverses, des del pop i el musical fins a la música contemporània

Romeu i Julieta

Romeu i Julieta és una de les obres de William Shakespeare que més han inspirat compositors de totes les èpoques. Òperes com *I Capuleti e i Montechi* de Vincenzo Bellini, la *Simfonia fantàstica* d'Hector Berlioz, el ballet *Romeu i Julieta* de Sergei Prokofiev o les *Juliet Letters* d'Elvis Costello i el *Kronos Quartet* en són només alguns exemples. Quan l'any 1869 Piotr Ílitx Txaikovski va iniciar la composició de la seva obertura-fantasia *Romeu i Julieta* tenia només 29 anys i una reputació com a compositor encara per guanyar-se. Aquesta va ser, precisament, la seva primera gran composició i ha esdevingut una de les obres mestres del repertori simfònic. Txaikovski hi convidava l'oient a reconèixer els personatges, els esdeveniments i els sentiments de l'obra de Shakespeare. La **Banda Municipal de Barcelona** interpretarà una transcripció d'aquesta obra el 21 d'octubre a L'Auditori de Barcelona en l'estrena de José Ramon Pascual-Vilaplana com a director titular.